

הפלגת דלין

לפי תאורים ב"ספר תולדות ההגנה", כרך שלישי, עמודים 1115/6

הגישושים הראשונים לחידוש ההעפלה עם סיום מלחמת העולם נעשו באיטליה. הקושי הראשון במעלה היה שליטתו של הצבא הכובש בכל האוניות שבאיטליה, אך בסופו של דבר הצליחו השליחים לרכוש סירת דייגים בשם "סיריוס" שעמדה בעצם בניינה באחד הנמלים בדרום איטליה. גם קשרו קשרים עם רב חובל יהודי איטלקי, אנריקו לוי, שנתן להם ידו, ועזר להם במשא ומתן עם האיטלקים.

"דלין" בשלבי גמר בנייתה

נשלחה אוניית המעפילים הראשונה. אוניה ראשונה זו, הייתה סירת הדייגים "סיריוס", שנבנתה אז בקרבת בארי. את הובלת האוניה קיבל על עצמו רב-החובל היהודי אנריקו לוי, אשר קשר במסעו זה את גורלו בימאות העברית. בספינה הקטנה היה מקום בדוחק רב לארבעים איש. עם רב החובל נסעו שלושה מלחים וכן שני מלווים מבין אנשי הפלי"ם. 35 נוסעי הספינה האחרים באו מן החלוצים באיטליה.

הספינה נקראה ביום צאתה ממספנתה בשם "דלין". זה היה ב"הגנה" אחד מכינויו של אליהו גולומב, שנפטר חודשים ספורים לפני הפלגתה.

בי"ב אלול תש"ה (21.8.1945) יצאה "דלין" באישון לילה לדרכה וכעבור שבוע ימים הגיעה לחוף קיסריה ואנשיה הורדו בשלום.

המלווה ישראל חרקובסקי ("פורטה") איש קיסריה, ביקש שיותר לו לרדת מן האוניה ולהתראות עם אשתו, אך דוד נמרי שיגר לו את המברק ההא :

"שלום רב, סוף סוף זכית להיות ראשון ברגע שלו ציפינו זמן כה רב. אין מילים בפי לבטא מה שהלב מרגיש ברגעים אלה, יודע אני שרצית לרדת, אך הן תבין, חברי, שלא זו השעה הנכונה, שאנו רוצים לעלות ולהעלות ולא לרדת. יש להתגבר על הכל ולהמשיך. חזקו ואמצו, שלום על כולכם, שלום לחברינו שם."